

یک انتخابات با دو نتیجه

نتایج انتخابات شوراهای شهر و روستا دو پدیده را آشکار. در مناطق ملی مردمی که در انتخابات شرکت جستند به کاندیداهایی که منتسب به خود و همزبان بودند رای دادند. پیروزی حزب ملی عرب های خوزستان الوفاق در اهواز و موفقیت کاندیداهای ترکمن در تمامی شهرهای ترکمنصحرا به جز گنبد کاووس که ترکیب جمعیتی نامتعادلی دارد نشانگر این امر است.

این ویژگی نشان می دهد که در مناطق ملی کشور علیرغم سردی و بی تفاوتی مردم در جاهای دیگر مصمم به انتخاب نمایندگان همزبان خود شدند و این به معنای تایید رژیم نیست بلکه نوعی همبستگی ملی و قومی در قبال هر دو جناح حاکم در کشور است. نبایستی فراموش کرد که این به معنای انتخاب نمایندگان واقعی ملیت ها و اقوام در کشور نیست ولی در کنار آن ویژگی ملی را در مقایسه با کل کشور نشان می دهد.

در انتخابات اول شوراهای شهر و روستا علیرغم موفقیت بی نظیر آنها نتوانستند مسائل ملی را در جامعه ایران طرح کنند و با برخورداری از این اهرم موفق به شکستن "تابوی" به اصطلاح "تحریک اقوام"، "جدائی و یا اختلاف میان اقوام" را که مقامات جمهوری اسلامی جزو فرهنگ رایج سیاسی کشور کرده اند در سطح کشور بشکنند.

اینبار با موفقیت نیروهای ملی و آگاه ملت عرب در خوزستان و افراد متعهد در ترکمنصحرا و مناطق دیگر بار دیگر شانس طرح خواست های ملی بر اساس قانون اساسی کشور آزمایش خواهد شد.

در مناقصه دیگر کشور نیز بویژه در تهران شکست اصلاح طلبان موید نارضایتی مردم از رژیم را نشان می دهد. این شکست به معنای موفقیت مخالفین آنها نیست برای مثال در تهران 11 درصد مردم در انتخابات شرکت کردند و از این تعداد نیز همه به تمامیت خواهان رای ندادند. مشروعیت کسانیکه در تهران انتخاب شدند اگر بر اساس تعداد رای باشد فقط 3 درصد از مجموعه اهالی تهران است که به آنها رای دادند.

اینبار مردم در این شهر به هر دو جناح نه گفتند.